

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ว่าด้วย การลาออกจากราชการ

พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ ประกอบมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีจึงออกข้อบังคับไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ว่าด้วยการลาออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

"ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกจากราชการ" หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ข้อ ๔ ข้าราชการผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือขอลาออก ต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งตามแบบหนังสือขอลาออกจากราชการท้ายข้อบังคับนี้

กรณีที่ไม่อาจใช้แบบหนังสือลาออกตามแบบที่กำหนดได้ โขลาออกจากราชการต้องทำเป็นหนังสือระบุชื่อผู้ขอลาออกจากราชการ วันที่ยื่น วันที่ขอลาออกจากราชการ เหตุผลที่ขอลาออกจากราชการ และระบุตำแหน่งผู้บังคับบัญชาที่ยื่นหนังสือลาออกจากราชการด้วย

การยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการ นอกจากกรณีลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือสมัครรับเลือกตั้ง ให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

ในกรณีผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกเห็นว่าเหตุผลความจำเป็นพิเศษ จะอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันขอลาออกให้ผู้มีประสงค์จะลาออกจากราชการยื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าน้อยกว่า ๓๐ วัน ก็ได้

หนังสือขอลาออกที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า ๓๐ วัน และไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออก หรือที่มีได้ระบุวันขอลาออก ให้ถือวันถัดจากวันครบกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันยื่นเป็นวันขอลาออก

ข้อ ๕ ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับหนังสือขอลาออกจากราชการของข้าราชการผู้ใดแล้ว ให้บันทึกวันที่ข้าราชการผู้นั้นยื่นหนังสือขอลาออกนั้นไว้เป็นหลักฐาน และให้ตรวจสอบว่าหนังสือขอลาออกดังกล่าวได้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน หรือไม่ พร้อมทั้งพิจารณาเสนอความเห็นต่อ

ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปภายใน ๘ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือขอลาออก และให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปแต่ละระดับเสนอความเห็นตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกภายใน ๘ วันนับแต่วันได้รับหนังสือขอลาออก

ข้อ ๖ เมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกได้รับหนังสือขอลาออกจากราชการของข้าราชการผู้ใดแล้ว ถ้าเป็นหนังสือขอลาออกที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน หรือที่มีได้ระบุวันลาออก ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกพิจารณาว่าจะตั้งอนุญาตให้ผู้นั้นลาออกจากราชการหรือจะสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก โดยให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกพิจารณาเห็นว่า ควรอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกมีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออก และแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันขอลาออกด้วย

(๒) ในกรณีที่ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกพิจารณาเห็นว่า ควรยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก เนื่องจากจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกมีคำสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออก แล้วแจ้งคำสั่งดังกล่าวพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันขอลาออกด้วย ทั้งนี้ การยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก ให้สั่งยับยั้งได้ไม่เกิน ๙๐ วัน โดยสั่งยับยั้งได้เพียงครั้งเดียวและจะขยายอีกไม่ได้

ข้อ ๗ ในกรณีที่ข้าราชการผู้ใดยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ก่อนวันขอลาออกจากราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับหนังสือลาออกจากราชการดำเนินการ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นว่า ควรยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกจากราชการเนื่องจากมีความจำเป็นและประโยชน์ของทางราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออก แล้วแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ข้าราชการผู้ขอลาออกจากราชการโดยพลันก่อนวันขอลาออก และให้การลาออกจากราชการมีผลในวันถัดจากวันครบกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันยื่นหนังสือลาออก

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นว่า ควรอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออก แล้วแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร ให้ข้าราชการผู้ขอลาออกจากราชการโดยพลัน และการลาออกจากราชการมีผลตามวันที่ระบุในหนังสือลาออกจากราชการ

(๓) ในกรณีการยื่นหนังสือลาออกจากราชการในระยะเวลากระชั้นชิด ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกให้ยับยั้งการลาออก เพื่อให้มีระยะเวลาพอสมควรในการพิจารณาอนุญาตให้ลาออกจากราชการ ทั้งนี้ การยับยั้งการอนุญาตการลาออกจากราชการ ให้ยับยั้งได้ไม่เกิน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้อื่นหนังสือขอลาออกจากราชการ แล้วแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ข้าราชการผู้ขอลาออกทราบโดยพลันก่อนวันขอลาออกจากราชการ

๒

ข้อ ๘ ในกรณีที่มีผู้ขอลาออกได้ขอกจากราชการไปโดยผลของกฎหมาย เนื่องจากผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกมิได้มีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกและมีคำสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกก่อนวันขอลาออก หรือเนื่องจากครบกำหนดเวลายับยั้งการอนุญาตให้ลาออก ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกมีหนังสือแจ้งวันออกจากราชการให้ผู้ขอลาออกทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ และแจ้งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทราบ

ข้อ ๙ การยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง ให้ยื่นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งอย่างช้าภายในวันที่ขอลาออก และให้ผู้บังคับบัญชาเสนอหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต

การลาออก โดยเมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกได้รับหนังสือขอลาออกแล้ว ให้มีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้ตั้งแต่วันที่ขอลาออก เว้นแต่จำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการจะยับยั้งการลาออกจากราชการดังกล่าวก็ได้แต่ต้องไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการใช้สิทธิทางการเมืองหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ขอลาออกเกินกว่าเหตุไม่ได้

ข้อ ๑๐ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และเป็นผู้อนุมัติชี้ขาดในกรณีที่เกิดปัญหาจากการใช้ข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(นายชาตรี เคาตานนท์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

